

Kaliteli Aile Planlaması Eğitici Eczacı Eğitiminin Düşündürdükleri

Eccehan BALTA

Sosyolog / Proje Kordinatörü

Proje çerçevesinin bilindiğini varsayarak başlıyorum. Ama aynı zamanda aktaracaklarımın eğitime katılan ve veren toplam 35 kişiden başkası tarafından bilinmediğini bilerek başlıyorum.

Çünkü İstanbul'a gittiğimizde eczacılar da neyle karşılaşacaklarından tamamen habersizdi. Tek bildikleri, onlara yazılan yazıdaki eğitime gönüllü olma ve TEB'in onlardan bölgelerine döndüklerinde yapılmasını bekledikleriydi. Eh! Kuşkusuz bu da az birşey sayılmaz ama hep beraber yaşadığımız deneyimin yanında az birşey olduğu da oldu.

İlk eğitimin yapılacağı 20-24 Ocak tarihlerinde bırakın beni, neredeyse tüm İstanbul bir telaş içindeydi. Aşk için söylenen, projeler için de doğrudur; her proje bir iltir aslında. Ve içinde kendine özgü hazlar, deneyimler ve zenginlikler taşır. Yarattığı telaş ve alelacelelik duygusu geçicidir. Bir süre sonra dinginleşir ortalık, oturur. Yapılan işin teorik olarak bilinen önemi, ancak vücut bulmaya başladıkça, gerçekler dünyasında da ifade edilmeye/ kendine bir yer kazanmaya başlar. Kağıt üzerindeki proje insanlarla karşılaşır ve ne oluyorsa o zaman olur işte, ya sil baştan

yaparsınız ya da gerçekten yürüyordur. Riskleri tahmin ederek en aza indirme işi, proje yazımında gözetilir ama beşeri gerçeklik başka birşeydir ve bu sayededir ki, risk faktörü her zaman korunur.

İşte benim de sözünü etmek istediğim, proje yazımında, projenin geleceği tamamen kendisine bağlı olduğundan, kuramsal olarak risk faktörü sayılan bu insan kaynağı.

Aslında bu insan kaynağının bu projedeki zaten birincil ama bunun yanında kolaylaştırıcı işlevi.

İnsan kaynağının iki düzeyi var; birincisi; eğitici eczacı olmak üzere 24 eczacı odasından İstanbul'a gelen 30 eczacı. İkincisi ise bu eğitimi gerçekleştiren Prof. Dr. Ayşen Bulut, Dr. Doğan Güneş Tomruk, Eğitim Uzmanı Fatma Uz, Eğitim Uzmanı Ayşe Köybaşıoğlu, Psikolog Füsün Kayatürk ve Jinekolog Dr. Nuriye Ortaylı.

Birincisinden başlamak istiyorum:

Her iki eğitimde de İstanbul'a gelen ve beşer günümüzü birlikte geçirdiğimiz eczacılar.

Gelen tüm eczacıları, adlarını onlarca kere bilgisayara geçirdiğimden, yüzlerce kere çıktı aldığımdan ve birçoğuyla telefonlaştığımdan olsa gerek, tek tek tanıyordum. Ama bu avantajımın toplantıların yapılacağı binaya neredeyse adımımı atar atmaz hiçbir anlamı kalmamıştı. Çünkü eğitimciler ellerinde birer yaka kartı ve inanılmaz sevimli bir "hoşgeldiniz" posteriyle bizi bekliyorlardı.

Eğitim boyunca salon içinde oradan oraya koşturulacaklarını bilseler eczacıların bir kısmı gelmez miydi diye düşündüğüm çok oldu ama onlardaki enerji ve öğrenme isteği, oyunlara gösterilen aşırı ilgi, beni her seferinde yalanlıyordu. Kimse dersleri ekmeye kalkmadı, her sabah hep en geç uyanan ben oldum (isteksizliğimden değil ama genel karakterimden). İkinci grubun bir kısmının ilk gün öğle yemeğine giderken kaybolması ve bir süre aç kalması ile birlikte (bir özeleştirisi olsun) benim proje koordinatörü olarak organizasyon işlerinde bazı atlatılabilir/ telafi edilebilir (diye düşünüyorum) beceriksizliklerim dışında, hiçbir ciddi sorunla karşı karşıya

I. Grup (20-24 Ocak 1997)
"Onlar Şimdi EĞİTİCİ ECZACI"

II. Grup (3-7 Şubat 1997) "Onlar Şimdi EĞİTİCİ ECZACI"

kalmaksızın ve eğitim dışında kalan zamanlarda da birbirimizin çeşitli sanatsal yeteneklerini keşfederek iki eğitimi de tamamladık.

Eğitimin sonunda gerçekleştirilen eğiticilik eğitimi ile birlikte alan bilgisine ilişkin

kazanılan bilgi, beceri ve tutumlara dair bir özet geçildikten sonra, proje hedefi tarafımdan bir kez daha toparlandı ve katılımcılar "gerçekleştirilebilir" (burası çok önemli; çünkü kağıt üzerindeki proje ile gündelik gerçeklik / nesnel koşullar arasındaki ilişkiyi bize bir kez daha hatırlatıyor) birer eylem planı hazırladılar. Ve eylem planlarını

Ödevlerini yapıyorlar ...

üzere evlerine geri döndüler. Katılımcılar bu hissiyatı (hissi bir yazı yazmam söylendiği için bu kelimeyi kullanma ihtiyacı duydum) benimle paylaşır mı, bilmem ama, dönerken hepimizin içinde bir iş yapmanın saadeti vardı. Ve yapacak olmanın. Ve öğrenmenin coşkusunun. Ve yeni insanlar tanımanın. Hatta onlarla klasik eczacılık muhabbeti (katılım payları, muazzalı eczaneler vs.) yapmanın.

Eczacıların eğitim seviyesinin ne kadar geliştiğini, gayet yorucu ve yoğun bir eğitim programından sonra önerdikleri radikal çözümlerden kavramak mümkün:

"Korunmak için: Vazektomi - Tüp Ligasyon!"

İkinci düzeyde tanımlayacağım insan kaynağı ise, Kaliteli Aile Planlaması eğitimini eczacılara veren eğitimcilerdi. Ancak onları daha ziyade eğitim yöntemleriyle anmak istiyorum.

Sıcak "hoşgeldiniz" mesajının arkasından eğitimcilerin çok uzun yıllardır deneyimleri aracılığıyla oluşturdukları ama eczacıların beş günden fazla sürecek olan bir eğitim programına katılmalarının zorlaşacağı kanımızdan dolayı beş güne sıkıştırılmış taslak eğitim programı, eğitici eczacı olmak üzere programa katılan eczacıların

Eczacılar öğreticilik yaparken çok eğlendiler

beklentileri doğrultusunda dönüştürülmeye açıldı. Sonradan öğrendiğimiz üzere, Prof. Dr. Aysen Bulut ve ekibinin 1979 yılından beri yaptıkları aile planlaması eğitimlerinde kullandıkları yöntemin bir gereğiymiş bu: katılımcı eğitim yöntemi. Ancak hem eğiticilik eğitimi hem de alan bilgisi veren eğitimci kadrosu bunu öyle içselleştirilmiş bir biçimde yapıyordu ki, bilim diliyle "yöntem" olan şey, gündelik dilde "insani tavır" a veya sosyal bilimlerin ağızıyla "bilgi-iktidar arasındaki doğru orantılı ilişkinin kırılmasına/asgarileştirilmesine yönelik radikal bir tavır" a dönüşüyordu. Ya da başka bir yorum: "hocanın iyisi, ders anlattığını çıkartmadan ders anlatırmış". Nitekim beş gün boyunca oynanan oyunların aslında neye hizmet ettiğini hep beraber görebilecek kadar kısa bir sürede geribildirim aldık diye düşünüyorum.

Ayrıca eğiticiler büyük ölçüde İstanbul dahilindeki organizasyon işlerini de üstlerine alarak, eğitimin sağlıklı bir ortam içinde geçmesi için ellerinden geleni yaptılar. Eğitimci kadronun projeye katkıları ve bize gösterdikleri sıcaklık, eğitimde gösterdikleri titizlik ve saygı, benim yazdığımından çok daha fazla yazılabilir elbette. Hatta onların çabası yanında ben hiçbir şey yazmamış sayılırım. Ama bu yazı da dilerseniz tüm katılımcılar ve Türk Eczacıları Birliği ve Proje Koordinasyonu adına onlara yeniden bir teşekkür yazısı olsun ve burada bitsin.

Eczacılar sertifikalarını birbirlerinden alırken ...

